

בלבבי משכן אבנה

שאל לבי

שאלות ותשובות
פרשת בהעלותך תשפ"א

א שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

- ב שאלות בהלכה _____
- ב הדרכת כלות _____
- ג עין הרע _____
- ד שאלות בעניין תפילה בשבת _____
- ד שאלות בעניני חסדים וגבורות _____
- ה קבלת הרמחל _____
- ו ארבע יסודות- ענווה שהיא הפך הגאווה _____
- ו ברכה של ולמלשינים (מינימום) _____
- ז מידה שאדם מודד כן מודדין לו _____
- ז בעניין מהות האדם _____
- ז בירור המאכלים _____
- ח השרוי בלא אשה _____
- ט חיפוש ספר מהרב _____
- י קירבה לכורא באמצעות לימוד גמרא _____
- יא לגבי התשובה אל השאלה #2588 _____
- יא התעוררות עכשיו בעולם _____
- יא כף זכות _____
- יא הקדמות בעל הסולם _____
- יב ילד מכור למשחק באינטרנט _____
- יג אתם תהיו אור לגויים _____
- יג משקלי האותיות _____
- טז בענין חילול השם _____
- טז ד יסודות בענין יסוד העפר עצבות _____
- זי לימוד ההלכה מתוך אמונה וביטחון (דע את ביטחונך - 3) _____
- זי למה החסידים מתפללים אחור _____
- יח על האסון במירון _____
- יח אמונה וביטחון _____
- יט ערבים _____
- יט אדמיין את המילים כשאני אומר אותן _____
- יט מבט הפנימי מבט של הויה _____
- כא חינוך ילדים לעבודת השם _____
- כא יעזור לי להכיר את נפשי על ידי הדרכה _____

שאלות בהלכה

י"ג סיון התשפ"א #12831

שאלה: לכבוד הרה"ג ר"א שוורץ שליט"א.
אודה לכבוד הרב אם יואיל לענות על שאלות:

א. זכני ה' והנני עומד לפני הכנסת בני האחרון לחופה. ידוע המנהג לרקוד עם מטאטא בחתונת הבן האחרון. שאלתי, מה טעמו של מנהג זה.

ב. דודי נפטר ולא השאיר זרע, ואני אומר עליו קדיש. שאלתי, אם גם בכה"ג יש להימנע מאמירת הקדיש בחודש השנים עשר, שהרי אין כאן ענין של כיבוד אב ואם.

יצוין שדודי ז"ל לא שמר תו"מ.
אני מנצל שלכאורה אלו שאלות בהלכה, אך מאידך יש בהם גם צד של הנהגה, ולכן לא נמנעתי להעלותם לפני כבוד הרב שליט"א.

ואסיים בברכה מרובה וכט"ס

תשובה: א. מזל טוב ורוב נחת מכולם. מנהג זה אינו מוכרח לקיימו, ולא כולם נהגו כן. מקורו איני יודע. ואולי כי מטאטא נקרא בארמית "חופיא", עיין רש"י בסוכה ל"ב ע"א, ועוד. ולכך עושים זאת ב"חופה" אחרונה. וכן נקרא מכבדותא, כי מסלק הטינופת מן הבית, "לכבד את הבית" (ועיין מגילה, יח, ע"א). וכאשר יש ילדים מטנפים את הבית, וסוף יציאתם הוא סילוק הלכלוך, מעין מכבדותא, מטאטא.

ב. אפשר לומר, ואף לאחר י"ב חודש. כי י"ב הוא דין אחרון בגיהנם לפני כניסה לגן עדן.

כפי שציינתם כיוון שהוא דוד, אין שייך כיבוד. וכן כיוון שלא שמר תו"מ, אין כאן אחזקא ברשיעא, כי כך היה מוחזק בחייו. ולכך אפשר לומר עליו קדיש אף אחר י"ב חודש.

הדרכת כלות

י"ג סיון התשפ"א #12818

שאלה: לכבוד הרב שליט"א.

סיימתי למודי הדרכת כלות, והתבקשתי ע"י אם ללמד את בתה. קודם שאתחיל לעבוד אני מרגישה חובה לשאול כמה שאלות חשובות.

א. כיצד אפשר לעסוק בנושא באופן שההתעסקות תהיה בצורה עניינית בערכים החשובים שרוצים להעביר מבלי להיכנס ליעוץ בבעיות פרטיות שהכלה מעלה? שהרי כשמדברים על עניינים אלו עלולה להיות השפעה שלילית על המדריכה. נראה כי הליווי והיעוץ הם חלק בלתי נפרד מתפקידיה של המדריכה.

האם אפשר לבקש מהרב איזושהי אמת מידה לפיה אני יכולה לדעת שאכן אני נשמרת מהשפעות שליליות?

ב. בעלי מבקש שלא אערב אותו בכלל בכלות ובשאלותיהן, היות ויודע כי יש לו רגישות לנושאים אלו. האם זה אפשרי? האם זה לא יפגע בשלום הבית שלנו מחוסר השיתוף בנושאים שכה ממלאים אותי?

ג. אשמח לקבל מהרב הדרכה למדריכה. כמה אבני דרך שחשוב לדעת אותם עוד לפני שמתחילים ללמד.

א שו"ת פרושה בהעלותך תשפ"א

תודה על האפשרות המיוחדת שניתנה לנו לקבל עצה ותושיה.

תשובה: א. הדרכת כלה מורכבת משלושה חלקים. א. הלכה. ב. השקפה. ג. הדרכה פרטית לפי אופי הכלה בפרטות.

יש לייחד זמן בפרטות לכל אחד מן החלקים, ולהשתדל בעדינות לא לערב זמן של כל חלק ברעהו.

אי אפשר להדריך כלה בצורה נכונה ללא להיכנס לבעיות פרטיות שהכלה מעלה, כי זהו חלק מן ההדרכה. הבעיות הפרטיות שלה הם חלק ממה שעתיד להיכנס לתוך מערכת הנישואין.

ולכך מומלץ להתמחות אף בחלק זה, ללמוד כיצד לסייע לכלות אף בתחום זה!

כל אדם מושפע מכל מה שרואה, שומע, וחווה בכל דרך. לכתחילה ראוי לקחת מקרים שאין בהם לכלוך רב. וכן להתחבר לעצמו אחר כל מפגש עם זולתו, לחזור לתוך עולמו הפנימי הפרטי, שהוא מעין מקווה טהרה לכל הטומאות הנמצאים סביב. לשם כך כמובן נצרך חיבור פנימי עצמי.

ב. כן. חלק מובנה בחיים בין בני הזוג, ללמוד שיש חלקים משותפים, ויש חלקים של כל אחד לעצמו, עולם לעצמו. אדם שמצפה לשתף את בן או בת הזוג בכל דבר, בעומק מאבד את עצמו ואת פרטיותו. זו נקודה חשובה ביותר, "לפיכך נברא האדם יחיד". ואף בתוך מערכת זוגית לכל אחד יש עולם פרטי לעצמו, בשיעור ובאופן הנכון.

למעשה מומלץ למצוא חברה וכדו' שעמה ייעשה שיתוף בענין זה.

ג. הלכה: ללמוד את גדרי הדין, ולהסביר מה חייבים, ומה הוא חומרא.

מחד שיהא חרדת דקדוק הדין מתוך שמחה, ומאידך לא להרבות בחומרות יתירות. וכבר שמענו שהעיד על עצמו הגאון המופלא ר' שמואל יעקב בורנשטיין זצ"ל, שלא זכה לפרי בטן מפני חומרות. וכן פעמים רבות החומרות משפיעות על שלום בית, ונצרך שיקול דעת עדין דקדושה מהו השיעור הראוי בכל עת.

השקפה: להעביר השקפה בהירה, מה תכלית עבודת האדם בעולם הזה בכלל, ומהו תכלית הנישואין בפרט. ונצרך על מנת להשיגו עמל ויגיעה. וכי יש בנישואין זמנים יותר רגועים שמחים ושלווים, ויש זמנים יותר של עמל וטורח. וכי חלק מן מערכת הנישואין הוא עמל מעשי, ועמל על תיקון עצמו בכל חלקיו. וזהו חלק מתכלית הנישואין. וחלק נכבד מן הנישואין הוא עבודת מידות, ובפרט הטבה וסבלנות.

קדושה: יש להבהיר מאוד שבית בישראל הוא מקום השראת השכינה **בקדושה**, ונצרך צניעות בתוך הבית בכל מקום לפי הראוי לו. וכי בית של גוי לעומת בית יהודי אינו רק "דיני טהרה", אלא מהותו בית של צניעות. וכי רוב ככל מה שמקובל היום סותר לזה. ונצרך שיקול דעת ועין של קדושה כיצד לנהוג למעשה בכל בית ובית, ובכל עת ועת.

עין הרע

י"ג סיון התשפ"א #12805

שאלה: שלום כבוד הרב, המשך 9561

א. לפי מה שאני מבין דבריו של הנפש החיים מועיל שלא יבוא אך אדם שכבר יש עליו וניזוק, זה לא מסיר זאת ממנו נכון? (ואז כולם צריכים להסיר שהרי הרב אמר שעל כולם יש)

ב. אני אחר הרבה מאוד זמן של פשפוש ומשום כל מיני סיבות ומקומות שאני נמצא בהם והמצב שהגתי אליו היום מצב מסוים אני חושב שניזוקתי מעין הרע באופן רב, אני לא מכיר סגולות אולי ראיתי אחד והוא דיבר על להגן לא על להסיר, האם הרב יוכל לתת לי סגולה בדוקה להסיר עין הרע בשלימות או מישהו שאפשר ללכת אליו שמוציא זה חשוב לי מאוד (אם זה סודי אז שלא יתפרסם השאלה האלא רק במייל)

ד שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

ג. בשי"ס מאוד מזהירים על זה וכן שמסופר בגמרא על מקום מסויים שכמעט כולם מתו מעין הרע, ודבריו של הנפש החיים מאוד פשוטים, פשוט להאמין שאין עוד מלבדו וכו', אז ראשית מה כל כך יש לחשוש שעל זה כל כל מזהירים וכן איך הגיע מצב שרוב האנשים מתו מעין הרע הרי מדובר באנשים מאמינים אנשים שיודעים הקב"ה הוא אדון הכל בעל הכוחות כולם וכו' אז כיד הגיעו למצב זה?

תודה רבה

תשובה: א. גם אחר שחל עין הרע אפשר להסירו ע"י אמונת אומן במח ולב, שאין עוד מלבדו.

ב. אין צורך לסגולה נוספת, יש להתחזק להפנים ידיעה זו בחוש גמור, שהלב יחוש ממש שכל מה שקורה הוא רק ממנו ית"ש ואין בלתי.

ג. בשכל זה פשוט, להפנים זאת בלב זו עבודה נכבדה כל ימי חיי האדם, ומעט מאוד זוכים לכך.

שאלות בעניין תפילה בשבת

י"ג סיון התשפ"א #12803

שאלה: שלום הרב תודה על השיעורים

רציתי לשאול מה ההיתר שהאשה מתפללת בהדלקת נרת אחר שקיבלה שבת והרי אסור לבקש בקשות אישיות בשבת וכן אם לא הספיקה להתפלל מיד עד מתי מותר להתפלל וכן האם גם גבר שמדליק נרות שבת יש לו את הסגולה וההיתר (אם קיבל שבת) להתפלל ואולי גם אם לא מדליק זהו זמן שמותר לתפילה בשבת

שאלה נוספת רציתי לשאול במקומות שמבקשים בקשות אישיות כגון יהיו לרצון ולפני כי אתה שומע האם אפשר להודות גם או שזהו רק שמן של תפילה וממילא יהיה אפשר בשבת להודות לפני יהיו לרצון

תשובה: השבתי בעבר והנני שב ומשיב. כיוון שזה מדין תוספת שבת, אינו גדר של שבת ממש. ובפרט למש"כ הרע"א, שזהו מדין נדר בלבד. יתר על כן, ספק חשכה מעשרין את הדמאי, וכו', וק"ו תפילה נצרכת. ולכך אפשר לכתחילה עד צאת הכוכבים, שהוא ודאי לילה.

מותר אף לגבר.

כן בוודאי, אפשר להודות, ובפרט בשבת, שאינו זמן של בקשה, אלא זמן להודאה. וזהו מזמור של שבת, מזמור שיר ליום השבת, טוב להודות לה'.

שאלות בעניני חסדים וגבורות

י"ג סיון התשפ"א #12801

שאלה: (א) מהו ענין חסדים וגבורות שבדעת?

(ב) ולמה רק בדעת מצינו חלוקה זו.

(ג) היכן המקום לגבורות וחסדים שבדעת, האם הוא בתוך קומת הספירות או למעלה מהספירות.

(ד) מהו הענין של דחיית גבורות למטה עד מקום הנה"י, מהו הצורך לדחות הגבורות.

(ה) האם חסדים דדעת וגבורת דדעת הם מדת החסד ומדת הדין?

ה' שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

תשובה: א. דעת הוא קו "אמצעי", שכולל בתוכו ימין ושמאל, וזהו הטעם שכולל ה"ח, וה"ג. ועוד, דעת תחתון נבנה ביסוד אבא שיש בו ה"ח, המלוּבש ביסוד אמא, שיש בה ה"ג. ומשם מקבל הדעת שורש החסדים מאבא, ושורש הגבורות מאמא.

עין עץ חיים (שער כה, דרוש ב', מ"ק) וז"ל, יש דעת הנקרא חסד וגבורה, ב' עטרין, וזה נמשך מהתפשטות דעת אבא ואמא בו' קצוות שלהם למטה.

ב. קו אמצעי שכולל את הקצוות, חיבור ולא רק הכרעה.

ג. דעת מתפשט ונעשה נשמת ז"א, וה"ח וה"ג שבדעת מתפשטים מחד ועד הוד, ואח"כ כללותם ביסוד, וכללות כללותם במלכות. ותחילה נותן היסוד לנוק' הגבורות, ואח"כ נותן בה החסדים.

ד. כל גבורות בחינת קטנות (בערכין, מוחין דקטנות, אלקים, גבורה). ולכך מקומם הראוי במקום הקטנות שבאדם, שהוא נה"י, בחינת מקום עיבור, קטנות. ואכמ"ל.

ה. בדקות, חסדים משורש אור אבא, חכמה, וגבורות משורש אמא, בינה. ומאיר בהם שורשם. כי למטה החסדים והגבורות נבדלים, אולם בשורשם מאוחדים. ועיין עץ חיים (שער יד, פרק ג, מ"ת), שתחילה כל אחד אבא, ואמא יש לו דעת, ובכל אחד מהם יש בפרטות חו"ג, ואח"כ מתערבים, עיי"ש.

קבלת הרמחל

י"ג סיון התשפ"א #12799

שאלה: בע"ה, שלום לכבוד הרב היקר

שמחתי מאוד לקרוא את פרוש הרב על דרך ה וקלח (נמצא לקראת הסוף פתח ל)

א. רצתי לשאול אם יש פרוש על עוד פתחים?

ב. האם יש לרב פרוש על מאמרים: היחוד, ארימית ידאי, 7 הבלים?

ג. ראיתי בהקדמה לעץ חיים של הרב, שכתוב שיש 4 שיטות וקבלת הרמחל שונה מהשיטה הרביעית שכל יוסדה על דבקות, ובה צעדו הרשש ובעשט, וזו גם השיטה שבה הרב צועד לפי מיטב הבנתי, לכאורה במאמר סוד היחוד גם הרמחל מבאר שיש שלב שבו הנבראים מתכללים בשורשם בקבה? משמע דבקות, או אפילו יותר מזה?

ד. מה מקור דברי הרמחל במאמרים האלו? הם זה חידוש של הרמחל או שזה שייך לתורה של מהרי סרוג שדיבר על עולמות שלפני אק?

ה. האם הרמחל היה ספרדי או אשכנזי? באיזה נוסח התפלל?

ו. איזה ספרים היו מצויים לפניו? עמק המלך? או ספרי הספרדים?

ז. אני מאוד מחובר לרמחל וגם לדרך של בלבבי משכן אבנה, רצתי לשאול באיזה לימוד עוד כדאי להתעמק? באיזו דרך להמשיך? האם ללמוד גם רשש בהמשך או ללמוד קיצור הכוונות לרמחל? למדתי גם כמה ספרי חסידות כולל בעשט

תודה רבה!

תשובה: א. לעת עתה אין.

ב. לא.

ג. שורש תורת רמח"ל כנודע בכתר דבריאה, ששם יחוד הנפרדים, ב"ע עם אצילות. וזהו יחוד מציא שהרחיב לבאר שם, לעומת יחוד רישא וסיפא. וזהו איחוד בשורש של נותן ומקבל, אור א"ס עם הנאצלים. ומתוך מבט יחוד אצילות עם ב"ע, מבט של גילוי תורת "היחוד", שפירושו אין כח שולט אלא הוא, מביט על השורש של יחוד א"ס עם הנבראים, שהוא כניסת הקו לתוך הרשימו, מעין כניסת זכר לתוך נוק'. וזהו "שורש" תורת רמח"ל. ולכך נתבאר שם שיטתו כתורת יחיד בהנהגה, ולא יחיד בהוי"ה.

א שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

ד. כמ"ש שם, סוד הקו, חוט א"ס, בחינת ג"ר. ובערך זה כל הנבראים ז"ת, ביחס של עולם תחתון ועליון, שהעליון נקרא ג"ר בערך לתחתון הנקרא ז"ת. ושורש תפיסה זו יש לה גילוי בתורת מהר"י סרוג. אם כי בתורתו עיקר הגילוי בסוד י"ג, עשרה שיש על גבם עוד שלש. ולא יחס של ג"ר ז"ת.

ה. איני בקי בעניינים אלו.

ו. עיקר תורתו נבנה על ברית מנוחה, וכן מעיין החכמה, ורמב"ם - מורה נבוכים.

ז. כדאי לעבור לפתחי שערים, לרי"א חבר. ואח"כ ללמוד עץ חיים עם פירוש הלשם, שזו שיטה קרובה, אולם מפורטת יותר, ויוצרת תמונה כללית, ובמקביל תמונה של הפרטים באופן של בנין הגיוני ומובן.

ארבע יסודות - ענווה שהיא הפך הגאווה

י"ג סיון התשפ"א #12792

שאלה: בשערי קדושה ז"ל והפכם הם ארבע מדות טובות נמשכות מארבעה יסודות הטוב שבנפש היסודית ולא חילק לפי יסודות האם ענווה שהיא הפך הגאווה זה גם מאש או מיסוד אחר ואם כן איך אשמח לפרוט גם על יתר המדות הטבות המזכרות שם ואם יש איזה ספר או מקור להנ"ל תודה רבה מקול הלשון - פנייה מספר: 4204

תשובה: היפך גאווה - שפלות רוח, ועיקרה יסוד המים שעוזב מקום גבוה ויורד למקום נמוך.

היפך כעס - סבלנות, ועיקרה יסוד העפר, בלתי מתפעל בקלות.

היפך דברים בטלים - שתיקה, יסוד העפר, בלתי מתנועע.

היפך תאוות - אש, מכלה הרצון לדבר.

היפך עצבות - שמחה, יסוד האש.

היפך עצלות - רוח, תנועה קלה.

ברכה של ולמלשינים (מינימום)

י"ג סיון התשפ"א #12787

שאלה: הרב שלום,

תודה על ספרים ושיעורים מועילים במיוחד.

לאחרונה תהיתי לגבי ברכה של ולמלשינים (מינימום) בתפילה שמונה עשרה.

נראה שאנחנו מתפללים שאנשים מסוימים ימגרו מהעולם מכיוון שהם גורמים נזק לעם היהודי ולתורה.

השאלה שלי היא:

א- האם יש אנשים ספציפיים שיש לנו בראש והם מתכוונים להימחק? למשל, אותם פוליטיקאים שרוצים להשמיד את

לימוד התורה ואת אורחות החיים של התורה בארץ ישראל?

ב- ואם זה המקרה, איזה סוג של אירוע יצטרך להתרחש בכדי שזה יקרה?

השאלות האלה הטרידו אותי.

ש"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

תגובה תהיה מוערכת מאוד.
תודה רבה, ותזכו למצות

תשובה: א. לא כדאי לכוון על אנשים מסוימים, פעמים זה יכול להיות טעות, ופעמים יכול לעורר שנאה יתירה. עדיף לכוון למי שהקב"ה יודע שהוא בגדר ולמלשינים.

ב. הרבה דרכים למקום כיצד לעשות זאת, מי באש מי במים, מי בחרב ומי בחיה. כח הדמיון רוצה לצייר איך זה יהא, אולם זהו "דמיון", ולא בהכרח שנדע תחילה איך וכיצד הדבר יהא.

מידה שאדם מודד כן מודדין לו

י"ג סיון התשפ"א #12786

שאלה: זכויות המשך 12090

שלום כבוד הרב,
מה כוונת הדבר במידה שאדם מודד כן מודדין לו (אני יודע מה זה אומר בעלמא אך הכוונה כאן איך זה מתקשר לשאלה ועונה עליה)?

אני אכן מתפלל גם על זה רבות מאוד לא דווקא באותו נוסח ממש אבל אכן רבות מתפלל על המון דברים וגם זה המון מאוד ואני לא מרגיש כלל שום פתיחה ולא שום הרגשה אפילו לא קצת בשום יום בשנה

שאלות אלו ממש כואבות לי וחשוב לי לדעת באמת תשובה עליהן מה לעשות

תודה רבה

תשובה: כדאי לנסות לכתוב את כל הדברים הטובים שיש לך, בפרוטרוט.

ואח"כ לנסות לחשוב איזה פרטים או לפחות פרט אחד קטן נעשה טוב יותר.

בעניין מהות האדם

י"ג סיון התשפ"א #12778

שאלה: בנוגע לשאלה מספר 12588 פשוט שהאדם הוא לא הבשר שלו בשר אני מתכוון מה שאנחנו גם קונים לארוחת צהריים להבדיל, ולעצם העניין אין הוכחה ליסוד המבואר בהרחבה בספר שהרצונות הרעים והגשמיים הם משהו חיצוני, לעולם אפשר להגיד שהאדם הוא חמישים אחוז גוף וחמישים אחוז נשמה, וזה לעומת זה עשה השם, ומי שאומר אחרת המוציא מחבירו עליו הראיה, על כל פנים תודה להרב

תשובה: נכון מאוד! כל כוונת השערי קדושה הוא רק להוכיח שזה לא הבשר, אלא יש אף פנימיות לאדם, אולם אינו הוכחה מהי הפנימיות. וזה יש לנו קבלה מן החכמים ולא ראיות על כל פרט ופרט!

בירור המאכלים

י"ג סיון התשפ"א #12777

שאלה: שלום לכבוד הרב.

ח שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

מכיוון שכל עסקנו זה בירור ניצוצות הקדושה בכל מעשינו ובפרט ביותר בעסק האכילה האם ניתן לומר שלמרות שמוצר מסוים מקבל כשרות של השגחה מסוימת ואפילו למהדרין מן המהדרין עדיין כל עוד יש במוצר רכיבים מעובדים סינטטיים שהוספו למוצר על מנת להאריך חיי מדף או לשפר טעם ומראה או מכל סיבה שהיא זה הרי יקשה על הבירור הרוחני באכילה של אותו מוצר?

הרי גם אם אין באותו מוצר רכיבים האסורים על פי התורה זה לא אומר שזה יהיה קל לעיכול הן מבחינה פיזית והן מבחינה רוחנית.

כשם שניתן לאכול עפר או קליפה של פרי וזה לא אסור אבל הבירור של אותה הקליפה יהיה קשה הן מבחינה פיזית גשמית והן רוחנית.

ורואים בחוש שמבחינה פיזית ככל שאוכלים יותר מאכלים תעשייתיים שמכילים חומרים סינטטיים כמו חומרים משמרים, צבעי מאכל, מייצבים וכו'.

ככה לגוף יותר קשה להתמודד לאורך זמן עם הבירור של אותם מאכלים כאשר צצות תופעות של בעיות בריאות כאלה ואחרות לא עלינו.

האם ניתן לומר שככל שאוכלים מאכלים שהם קרובים יותר למצבם הטבעי ככה הבירור שלהם יהיה קל יותר גם מבחינה גשמית

אבל גם יהיה קל יותר לבירור רוחני וממילא יועיל יותר לעבודת השם?

תודה

תזכו למצוות

תשובה:

הבעל חי יותר קרוב לבירור, הצונח רחוק יותר, והדומם רחוק עוד יותר. וככל שהמאכל רחוק יותר מטבעו של האדם, רחוק יותר מבירור, כי הבירור "שנעשה חלק מהאדם". ולכך בעל חי שקרוב לאדם, יותר קרוב לבירור מן הצומח, והצומח שקרוב יותר מן הדומם, קרוב יותר לבירור. כי הבירור אינו בירור ע"י האכילה בלבד, אלא שנעשה חלק מהאוכל, חלק מהאדם.

השרוי בלא אשה

י"ג סיון התשפ"א #12742

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א, המאלפנו בינה, שלומו ישגא!

ראינו שהרב כתב בתשובה ש"מצינו גדולי הדורות שלא נשאו אישה והיו מאושרים". והתבונננו בדבר, א. נתאמצנו למצוא מי מגדולי הדורות לא נשא אשה (חוץ מבן עזאי לשיטה א'), ב. מנין שהיו מאושרים? ג. לכאורה השואל התכוון לאנשים מן השורה (כך מסתבר ששאל מהיכרות אישית שלו או של מי מקרובו), ואיך יתכן שאדם שאינו כבן עזאי ועבר על ד"ת שלא נשא אשה, (והקב"ה יושב ומצפה ואומר תיפח וכו') יהיה מאושר? וכבר אמרו חז"ל שרוי בלא אשה שרוי בלא שלום ובלא ובלא וכו' וכו'.

מחילה על השאלה, אבל תורה היא וללמוד אנו צריכים, נשמח אם יואיל הרב להרחיב ולבאר את דבריו, ושכמ"ה.

תשובה:

א. חזקה לא נשא, רק ע"י מעשה שהיה, כמ"ש בברכות (י, ע"א).

דניאל לא נשא אשה, ולא הוליד בנים. עיין אברבנאל (יחזקאל, יד, כג).

ועיין מגלה עמוקות (אופן מג, ואופן כט, ואתחנן), שכל מי ששורשו מעין בן עזאי, אין לו אשה.

ב. בהכרח שמי שזכה לנבואה מאושר הוא. וכן הדבק בתורה כבן עזאי בוודאי מאושר הוא. ולא יתכן אדם גדול שאינו שמח ומאושר בחלקו!

ג. אין הכוונה למי שלא נושא אשה ועובר על הדין, אלא על אדם שלא נשא כפי הדין, כגון שעדיין לא מצא את זיווגו וכדו'. שאל לו לילך חשכים כל זמנו, אלא להיות מאושר בחלקו עתה, ולהמשיך לחפש את זיווגו.

חיפוש ספר מהרב

י"ג סיון התשפ"א #12737

שאלה:

בס"ד.

לכבוד הרב שוורץ שליט"א.

תודה רבה על כל ספרים ובפרט על סדרת 'דע' מאוד נהניתי מהם והרבה התעליתי מהם, אולם באתי לשמוע חוות דעת של הרב בשאלה שקשה לי למאוד לפתרונה.

מאז הייתי לאיש הרי אני אוהב מאוד לחשוב מחשבות ובפרט בדברים עומקים ותענוג נפלאה היתה לי מכל זה, ה' זיכה לי להיות בין לומדי תורה בהיכלי דמלכא. ועוד, שמאוד מאוד אני אוהב להכיר את עצמי ותכונת נפשי, ואשר על כן ספרי הרב נאהב עלי למאוד.

אולם תקופה מודגשת ומסיומת היתה לי צער ויסורי נפש למאוד, לא יכולתי לתפוש מה אירע כאן. עד שה' האיר עיני כי אני חושב יותר מן הוצרך, כי הייתי מחשב ללא הפסק והתחיל לפרוח מחשבות בראשי בכל רגע, ואף גם בעת הלימוד לא יכלתי לפסוק את עצמי ממחשבותי, כי הייתי קשור להם בקשר של קיימא ממש וכאילו המחשבות הכריחו לי לחשוב מהן וד"ל, ואף בעת השינה קמתי במחשבות של הסוגיא (הדמיון שבהם) שלמדתי אז, בעת ששחחתי עם אנשים ג"כ היתה קשה לי לפרוד מהם, ובעת הלימוד לא יכלתי לגמור ממחשבה אחד ולקח לי מאוד מאוד זמן, שהתחלתי בכל פעם לחשוב עוד הפעם האם אמת או לא האם אמת או לא וכן שוב ושוב, וזה גרם לי עוד ועוד מכשולות ואכמ"ל.

וה' האיר עיני להשתמש בכח 'הדעת' לפי הבנת דעתי כי כעת לא זכיתי למצוה היכן ביאור הרב ענין הדעת וספר דע את דעתך א"א להשג בחנות שבנפש, והתחלתי לגמור כל מחשבותי באופן שאין אני חושב עוד, בסוגיא אחר שגמרתי ובררתי לעצמי הנראה נכון, מאז שוב לא! אני אומר לעצמי זה הנלענ"ד וכל הכבוד לחלוק עלי, וזה הועיל לי הרבה, וברוך ה' עכשיו כמעט שנתרפה אני מזה.

אולם יש לי שאלה לשאול, כי כמה פעמים כשאני גומר הסוגיא מה שנלענ"ד, אולם אחד מבני חברתי באה עלי לשוחח עמי אודות הסוגיא ומראה לי דברים שלא לפי מה שהעליתי, ואני רואה שלא כוונתי על האמת וברוך ה' שאינה לידי איש ההוא שהאיר עיני, ואין אני מדבר אודות קושיות חזקות כמו גמ' הפוכה או רש"י שאר ראשונים, שזה ברור שאי אפשר 'ללמוד שקר', רק כוונתי למהלך של סוגיא שכמה פעמים איכא כמה מהלכים רק אחד משמע קצת יותר ומדויק יותר ודי למבין.

אולם מעכשיו אם אני רוצה להחליף את המהלך שלי שאני רואה את מהלך של איש ההוא נראית יותר נכון, ותיכף ומיד אני לא משקר ומגזם בזה אני מתחיל להרגיש בנפשי כמו 'חלישה' חילשות הדעת, שכח הדעת שבי שכבר גמר הסוגיא באופן אחרת מתחיל להתנועע, ואני מרגיש הרגש 'כשתי פרוטות', וכחולשה בכל הגוף.

ולא עוד אלא אם אני מבטל דברי לפני חברי שוב נפתח אותה צינור של מחשבות שהיתה לי בעת חוליי, ומתחיל לפרוח מחשבות כנ"ל כמובן באופן פחות יותר.

ואני מדגיש, שבעת שיש לי דעה אני סובר כך 'אצלי' וכל הכבוד לחלוק עלי, וכל השאלה הינה נוגע לנפשי לחוד.

1 שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

ומעתה השאלה שלי היא, אני באמת מוכן ומזומן מצד עצמי (כעת אני חושב ככה) להחליף הסוגיא ולידע האמת ואם כן זה עלי לעשות, אבל מצד אחר זה יהיה לי ליסורי רב, וא"כ עלי להיות עומד במהלך 'שאינה אמת כל כך'.

ולהיות עומדת בשתי מהלכי הסוגיא קשה לי מאוד כדאבאר.

עד כאן השאלה, אבל בנוסף להנ"ל רציתי להוסיף, דלכאורה היה אפשר לומר מה בכך תקח שניהם ויהיה לך שני פירושים, גם ע"ז (אנה) אני באה. שיש לי מכאוב ליקח הרבה פשטים בדבר אחד, למשל אם יש שני פירושים ברשב"א אחד ואף נוגע להלכה, בודאי אני אלמוד את שניהם, אבל נפשי יאחוז רק דרך אחד, כי אם אחק את שניהם חסר לי "הביאור בהרשב"א, ורק אם אקח את אחד שזה הפשט, ורק יש מי שלמד באופן אחרת הרי זה טוב, ואני קורא דבר זה דעת.

ושוב לשאלה הנ"ל, מה עלי לעשות ללמוד הנראה לענ"ד או להחליף לידע האמת ולעבור יסורים נוראים, ובאמת תקוותי שהרב יורה לי דרך האיך לעשות את שניהם.

ואפשר שזה בא מכח 'גאוה' ועלי לעבוד על מידת הגאוה, הקיצור אין אני יכול להכריח בזה, ואני זקוק לתשובות הרב בסי"ד.

הדברים בקצרה ובתקווה להבנה, ואם לא אפשר לי לכותבם עוד הפעם בביאור יתר, ואתכם הסליחה.

תשובה:

לעולם אי אפשר להשיג את החכמה בשלמות. ולעולם תמיד יש הבנה עמוקה ונכונה יותר מאשר האדם השיג בסוגיא וכדו'. וזה צריך להביא לידי ענוה מחד, ומאידך לשמוח לעולם בחלקו שזכה להשיג בדברי תורה.

יש נפשות שמחוברות למהלך אחד, מיקוד בשיטה אחת. וזה למשל היה חלקו של החזו"א. אין לך לשנות את צורת לימודך, אלא לזקקה.

קירבה לבורא באמצעות לימוד גמרא

י"ג סיון התשפ"א #12736

שאלה: כשאתה לומד על מישהו שמעולם לא פגשת, למשל, אתה קורא ביוגרפיה עליהם, או לומד את מפעל חייהם, אתה מרגיש שאתה מכיר אותם טוב יותר לאחר שלמדת עליהם, מה שיוצר קשר. אם היית פוגש אותם אחר כך, יהיה לך על מה לדבר.

עם זאת, כשאני לומד גמרא, לעומק ולעמול להבין למשל את המחלוקות בין אביי לרבא והנימוקים לדעותיהם והכללים העולים ממחלוקותיהם, אני לא מרגיש שאני מכיר את הקדוש ברוך הוא טוב יותר. כתוצאה מכך.

אולם לימוד גמרא לעומק אמור להיות רוב הלמידה שלנו, והיא אמורה לקרב אותנו להשם?

איך זה עובד כדי ליצור חיבור בינינו לבינו?

תשובה: תכלית החיים - "דבקות" בבורא. לשם כך נצרך שנהייה דומים לבורא, "הוי דומה לו".

במעשה - לדוגמא, מה שאמרו חז"ל, מה הוא שבת בשבת, אף אתה שבות.

במידות - מה הוא רחום אף אתה הוי רחום.

במחשבה - קנין צורת מחשבת הבורא הנגלית בתורה. וע"י שהאדם לומד כראוי, יודע את מחשבת הבורא, ודבק בצורת מחשבה זו, ועי"ז דבק בבורא.

זאת מלבד האור שבתורה שמדבק את האדם בבורא.

לגבי התשובה אל השאלה #2588

י"ג סיון התשפ"א #12721

שאלה: לגבי התשובה אל השאלה #2588 למשל מה הרב יכל להתכוון בדיוק. שאני יקח משהו שאני חשוך בו ולדבוק בו שיתן בי יציבות. אולי ללמוד ספרי הרב יותר בקביעות או בברירות? או משהו אחר ברוחניות? או אולי למשהו קרוב יותר לעניין גשמי? תודה

תשובה: לקחת משהו ולדבוק בו!

התעוררות עכשיו בעולם

י"ג סיון התשפ"א #12720

שאלה: א) עכשיו יש התעוררות בעולם לביאת משיח, מכמה אנפין. איך יכולים לעשות תשובה לקראת הגאולה, בתוך חיים הרגילים שלנו, ולעשות את כל ההכנות לזה וכל המוטל עלי לתקן? ב) האם התילים (חיצים) שנזרקו אצל ירושלים הוא סימן יותר מיוחדת לקראת מלחמת גוג ומגוג וביאת משיח? ג) האם ההתעוררות הגדולה והאבילות הגדולה בכלל ישראל עכשיו מחמת האסון במירון הוא דבר שיכולים להביא את כל כלל ישראל לתשובה?

תשובה: א. לפרוש כמה שיותר משער הנו"ן דקליפה, ולדבוק כמה שיותר בשער הנו"ן דקדושה, פשיטות, תמימות, אמונה, חיבור חזק לקב"ה. ולעומק מעמקי התוה"ק, וחיבור עצמי עמוק מאוד ופשוט לעצמו.

ב. זה אינו סימן, זה חלק ממלחמת גוג ומגוג, אנחנו כבר בתוכה.

ג. לעורר רחמים שיבוא בפחות ייסורים.

כף זכות

י"ג סיון התשפ"א #12719

שאלה: זה לשון שו"ת מספר #11007

איך צריך להיתחם למעשה ששוטרים הרגו ילד והאם יש לדון את השוטר שנסע לכף זכות או שלא? תודה רבה

תשובה #11007: מן הדין אין חיוב, כי פורקים עול תורה ומצוות וגדרי דין. אולם ממידת חסידות לדון הכל לכף זכות.

ותמוה דהא בהדיא כתיב משלי כא יב 'משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע'.

תשובה: לפי איזה פירוש יש לך קושי?

הקדמות בעל הסולם

י"ג סיון התשפ"א #12694

שאלה: שלום לרב שליט"א

האם הרב לא ממליץ כלל ללמוד בכתבי או בהקדמות בעל הסולם למי שעוד לא למד קבלה?
האם לא יכול לתת הבנה טובה של מהות האדם ויכול לתרום לעבודת ה' ולרומם אותה ולעזור להיות יותר בדבקות, ואולי גם לשמש אותי בהבנת נפשם של המטופלים?
תודה רבה
חג שמח

תשובה: כל דבר בנוי תחילה שיש לו שורש, ואז יש ענפים. והשורש יש בו את פשוטו ויש עומקו. אם מקדימים את הענף לשורש, או את עומקו לפשוטו, אין הדבר עולה יפה.

הדברים אמורים הן בהשקפה של תורה, והן בחכמה הפנימית. וכן בכל שאר חלקי התורה.

ולכך, רצוי תחילה ללמוד את תורתן של ראשונים, ולברר מה עולה מדבריהם. ואח"כ ללמוד את דברי רבותינו האחרונים עד דורות אלו, ולברר מה חידדו בדברי הקדמונים. אולם אין ראוי על דרך כלל להתחיל מהסוף להתחלה.

וכן בחכמה הפנימית, תחילה יש ללמוד את היסודות והלשון הפשוטה, כאוצרות חיים ועץ חיים. ואח"כ לפתוח בלימוד השיטות, כגון רש"י, רמח"ל, לשם, ובעל הסולם. ואז ברור לאדם מהו הפשוט, מה התוספת, ומה העומק הגנוז בתוך הפשוט.

ילד מכור למשחק באינטרנט

י"ג סיון התשפ"א #12692

שאלה: לכבוד מו"ר שליט"א,

בס"ד אני מנסה לעזור להורים להתמודד עם ילד בן 13 המכור למשחק מסוים באינטרנט. סדר יסודות נפשו: עפר ואש חזקים בקיצוניות, העפר עיקר, ורוח ומים חלשים מאד מאד. ההתמכרות היא למשחק אחד בלבד, שבמשחק זה יש בניה של בניינים דמיוניים וכדו', שכנראה נמשך לזה מאד מחמת יסוד העפר שבו, ואף הרבה כליו של שבירת כל מיני דברים ודמויות שלזה כנראה נמשך מחמת יסוד האש שבו. וכמו"כ יש אפשרות לראות כיצד אנשים אחרים משחקים דרך הרשת שלזה כנראה נמשך מחמת חוסר החברה שבה שרוי מחמת בעיות של יכולת תקשורת עם הסביבה. כמעט ואיננו מתעניין בדברים האחרים שיש באינטרנט, ומחד זו הצלה גדולה, ומאידך זה רק מראה את תוקף יסוד העפר, וחולשת יסוד הרוח והמים, (ותכונה זו בולטת בעוד הרבה פרטים בחייו). יש לציין שנפל למצב הזה, מחמת שמגיל קטן מאד היה לו קושי גדול בתקשורת עם סביבותיו וחבריו בכיתה לעגו לו הרבה ועד עכשיו סובל מכך שמרגיש שהילדים ה'חרדים' גרמו לו לזה, ונוצר אצלו שנהא כלפיהם ורצון להיות שונה בלבושו מהם, עד שהוריו הבינו שיש כאן בעיה, ושלחוהו למוסד לילדים עם קשיים, אלא ששם כנראה למד מושגים חדשים והשיג אייפון וכל פעם כשהוריו מצאו ושברוהו כעס מאד והשיג בדרכים אחרות או קנה חדש, עד שכעת קנה אייפון 'מושגח' והוריו הבינו שאין תועלת להלחם בזה ואדרבה הרבה נזק יש ממלחמות האלו, ולמד לאהוב לפרוץ חסימות שיש בכל מיני מכשירים, וככל שנלחמו בו בכח כן גבר כח האש שבו להשיב מלחמה מנגד. והצעתי להם לעזור לו בשיטה של הרב לגמילה מהתמכרויות, וכיון שכנראה היסוד החזק שבו הוא יסוד העפר, ניסיתי לעבוד כפי שהרב הדריך באופן הגמילה ע"י יסוד העפר שיהיה הרגל הפכי, וניסיתי לשכנעו להוריד לאט לאט את הזמנים בהם מתעסק עם המשחק, אולם כמובן שצריך להציע לו בזמנים אלו חלופה אחרת קבועה, וכאן נתקלנו בבעיה שכל מה שניסינו להציע כל רעיון אפי' הכי מענין, והכי מביא הנאה, איננו מסוגל לקחת אותו כתחליף קבוע, אפי' לזמנים קצרים ביותר, ודוחה את הדבר ואומר אח"כ אני חייב לסיים משהו... ואף לדבר עמו בזמן קבוע לא כ"כ מצליח כי תמיד ראשו תפוס במשחק.

יש רק דבר אחד שתמיד אומר שהוא רוצה אותו חוץ מהמשחק, וזה ללמוד אנגלית ותכנות מחשבים, וההורים לא יודעים אם כדאי להסכים לכך, כי מצד אחד אולי זה יהיה הפתח להוריד אותו לאט לאט מההתמכרות למשחק, אולם מצד שני

יג שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

מפחדים שזה ישקיע אותו בעולם אחר, שא"א לדעת אחריתו- דהיינו, יחשוף אותו לתכנים מרתקים ומסוכנים שירחיקו אותו עוד יותר מעולם התורה.

וע"כ שאלתינו:

- האם זה באמת הכיוון הנכון לחפש תחליפים ולהוריד את ההרגל, או שיש כיוון אחר שצריך לילך בו במצב זה.
- האם כדאי לקחת את הסיכון וללמדו אנגלית ותכנות מחשבים.
- עוד רצינו לשאול, שבתקופה האחרונה הוא מסרב ללכת ללימודים, אפ"י לא לזמן קצר, כי מרגיש מנותק מהכל, וראשו נמצא במחוזות אחרים עם סוגי הדמויות שמשותפים במשחק הנ"ל, והשאלה היא האם להכריח אותו להיכנס למסגרת עם פנימיה, שתאלץ אותו לקבל מרות והרגלי חיים בסיסיים, ולהתמודד מול חברה תקינה או שיש לחשוש מלאתגר אותו בשלב זה. בשיחה עם ההורים הסכים ללכת לפנימיה בתנאי שיש שם מחשבים ברמה שתספק אותו.

תודה רבה.

תשובה: א. כן. אולם לחפש תחליפים שיש בהם יותר ויותר בהדרגה יסוד רוח ומים, פחות אש.

ב. כן. מתוך שמירה וריחוק בשום שכל ותפלה. בין כך מצבו עתה יותר מורכב כי השעמום והבטלה מסוכנים יותר.

ג. בין כך מסכים לפנימייה עם מחשבים. כמובן שנצרך זהירות רבה במוסדות מעין אלו.

אתם תהיו אור לגויים

י"ג סיון התשפ"א #12688

שאלה: שלום לרב,

- הדיון הכי בוער בין היהודים לבין הערבים הינו מי היה ראשון בשטח ישראל מי קדם למי בבעלות על שטחה של ישראל ע"פ המקורות מהי האמת?
- האם הרב חושב שניתן ליישב ויכוח זה, לפתור אותו וליצור מצב של באמת שלום או שמוכרחים לחכות למשיח שיעשה את העבודה?
- האם התורה אכן מעודדת את עניין ההתנחלויות למרות שמעוררות מתח רב ביחסים עם הערבים?

תשובה: א. כתב רש"י מחז"ל, בתחילת התורה, ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל, לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו.

ב. זוהי גלות בין בני ישמעאל, והיציאה ממנה רק ע"י משיח, לעת עתה יש בזה עליות ומורדות, וניתן להגיע להשקטה חלקית בלבד.

ג. השאלה מורכבת מחיצוניות ומפנימיות. חיצוניות - חלקם גורמים הגנה ושמירה מפני הפורעים, וחלקם יוצרים מתח יותר. ונצרך שיקול דעת עדין על כל מקום ועל כל עיתוי מה ראוי לעשות. פנימיות - החזרה לארץ ישראל, במדרגת "אור", זהו חלק מתהליך ארוך של הארה, ובפרט משנת ת"ר, שנפתחו שערי החכמה, כנודע, בבחינת בשנת שש מאות לחיי נח נפתחו ארובות השמים, שערי חכמה ופנימיות. אולם במדרגת "הכלי", שולטים הערב רב על האחיזה בארץ ישראל, ולכך אין לנו חלק בכך כלל וכלל. כל החזרה לארץ ישראל באופן של "שלטון", לעומת חזרת תלמידי הבעש"ט והגר"א, אינו רצון ה', אלא שליטת הערב רב.

משקלי האותיות

י"ג סיון התשפ"א #12678

לכבוד הרב שלום וברכה!

אשמח מאוד אם הרב יוכל בבקשה לכתוב לי על הנושא של משקלי האותיות, אני מבין שזה נושא רחב מאוד אבל מצאתי כמה דברים על נושא זה והייתי מאוד רוצה להרחיב את ידיעותי בנושא זה. ואשמח אם כבוד הרב יעבור על הדברים האלו:

ראיתי בספר ליקוטי הש"ס לרבנו האר"י זיע"א (הוצאת מכון שערי ירושלים תש"פ) שהובא בסופו פירוש מאמרי רז"ל על דרך הסוד ושם כתב, וז"ל:

הנה אמרו רבותינו ז"ל (בבא בתרא דף כה ע"ב) כי הקב"ה הניח רוח צפונית פתוחה. דע כי אותיות האלפא ביתא הם מוחלקים כפי טבע יסודות אש רוח מים עפר, והנה אותיות א"ש הם אח"ט מ"פ ש"ן מ' זי"ג, אותיות ר"ח ג"ז ב"ם הר"ץ, אותיות מים ד"ה לע"ר ס' ואלף במילואה, אותיות עפר צת"ף, סך הכל אלף תתפ"ג ת"ק ת"ק לכל רוח ונשאר רוח אחד שלא נשלם וחסר ממנו מספר קי"ז אשר משם נכנסים מזיקים, וזהו ירך צפון שלא נשלם. עכ"ל.

ויש לי כמה שאלות על ענין זה.

א. מהו הביאור במה שכתב באותיות המים ואלף במילואה ברור הוא שא' המילוי שלה הוא אל"ף אך כבר אות ה' סופית נמצאת באותיות עפר כמובא שם צת"ף ואם כן צ"ע מה הכוונה.

ב. במדרש תלפיות ענף אותיות הובא ענין זה ויש הבדלים ושינויים בין הדברים וצ"ע מה הוא הנכון או שיש בזה כמה בחינות, וז"ל המדרש תלפיות:

א"ה, קיבלתי מיודעי חכמת האמת, יסודי האותיות ומשקליו וחלקיו וכוחותיו, והיא חכמה נפלאה, אשר עמה יוכל האדם להבין רזין סתימין וטמירים, ודברים עליונים ונפלאים, והיא חכמה ארוכה מארץ מדה, ורחבה מני ים, ולא השיג לפניך רק יסודי האותיות וחלקי יסודותיו, ומספר כחותם דרך כלל, בקיצור מהקיצור, וישמע חכם ויבין בדעתו בנעימות החכמה, ויקנה לו רב, בדמים יקרים שילמדנו אם תמצאהו וזהו סדורן:

א ה ט מ פ ש ן א לו הם אותיות, כלם מיסוד האש.

ג ז ס כ ק ך ף א לו הם אותיות, כלם מיסוד הרוח.

ד ח ל ע ר ם א לו הם אותיות, כלם מיסוד המים.

ב ו י נ צ ת ץ א לו הם אותיות, כלם מיסוד העפר.

ודע שכל אות ואות יש בה כ"ח מדרגות. כיצד, אות א', שהיא אות ראשונה מאותיות יסוד האש, יש בה כ"ח מדרגות באש שבה, עד שמדרגת כח אינו כל כך אש תקיף, ואף על פי כן מדרגה זאת נחשבת ראש לאות ה' מיסוד האש, אשר אחר אות האלף. ובאות ה' בעצמה, יש בה גם כן כ"ח מדרגות, באש שבה, ומדרגת כ"ח שבה אינו אש תקיף כל כך כפי בחינתה, ועם כל זה מדרגת הכח שבה שהיא מדרגה חלושה, היא ראש לאות ט' הבא אחריה, ובאות ט' יש גם כן כ"ח כחות כמדובר. וכן בשאר אותיות האש, כסדר הזה. וכן באותיות יסוד הרוח, והמים, והעפר. וזהו נקרא משקלי האותיות, שכדי ליכנס בחכמה זו, צריך תחלה שירגיל בדעתו שקלי כל אות, וחלקי חלקיו, וכחותיו, כמה נופלת כל אחד מחברתה, בכל יסוד, ומשם יבא להבין ולבדוק, בשם האדם, מה מעשיו, כדר' מאיר דהיה בדיק בשמה, והוא שהיה בקי בחכמה זו, והיה שוקל מספר יסודי האותיות שבשם, כמה חלקים היה בהם מאש, או מרוח מים ועפר. וכפי היסוד הגוברים חלקיו, אם מאש אם מרוח אם ממים אם מעפר, שכל יסוד מורה על דבר אחר, על הצדקות או על הרשעות, וכן על כל פרטי הדברים והמעשים, והיה שוקל אם חלקי האש שבו, או הרוח או המים או העפר, הם מהחלקים הקלים או הקשים, או כמה יש מזה או מזה, ועל ידי שקלי אלו, היה מכיר בשמו של אדם, מה מעשיו.

ובזה נתבאר לי המאסף גם כן קושי העצום שנתחבטו בו המפרשים ז"ל, עיין בספר יד יוסף זה לשונו, דא"ר ר' מאיר הוה בדיק בשמה, שהרי יש שמותיהם נאים, ומעשיהם נאים, כשמות השבטים. ויש שמותיהם כעורים ומעשיהם כעורים, כמרגלים. ויש שמותיהם כעורים ומעשיהם נאים, כשמות עולי גולה. ויש שמותיהם נאים ומעשיהם כעורים, כעשו וישמעאל וכו'. ומקשים וכיון שיש שמות כעורים ומעשיהם נאים, איך רבי מאיר היה בודק בשם, דאפשר שאף על פי ששמו כעור, מעשיו נאים.

והנה בזה יתורץ, דהכוונה בדיק בשמה, הוא במשקל אותיות שבשמו, כפי חלקי היסודות, וקלותם, וחלקי חומרותיו. ובה תבין חכמה אדם הראשון, ששם שמות לכל נברא, ושבו הקב"ה על זה לפני מלאכי השרת, כאמרם ז"ל, כי הבין בכל בריה חלקי משקלי יסודותם, חלקי החמורים והקלים, וכפי חלקי יסודותיו, קראו שם באותיות מורים על חלקי פרטי עירוב היסודות שבו, וכן על דרך זה בדקות ההשכלה. ועיין ברבינו בחיי ז"ל פרשת קת (דף קפ"ח ע"א), שהשכיל אדם

תשובה: בליקוטי הש"ס מדבר במדרגת "מקום", רוח אחד שלא נשלם. במדרש תלפיות מדבר במדרגת "נפש", שעל ידי זה בודקים את האדם, ע"י שמו. וזהו שורש החילוק.

בענין חילול השם

י"ג סיון התשפ"א #12676

שאלה: לכבוד הרב שליט"א,

הרב כתב בתשובה שאין עיקר הנידון כאן השתא חילול השם, אלא דהשם מבדיל בין מקדשי שמו לבין האחרים. גם כתב דבדואי צריך לנהוג כדן. לא הבנתי כל הצורך: האם שייך חילול השם על פי דין? האם כבר אין עוד בתקופה זו ענין ה"אשרי רבו שלמדו תורה וכו'? בכבוד רב

תשובה: כל "שעושה כדן", רק אלו שרחוקים מן התורה ומצוותיה, ועל ידי זה נעשה חילול השם, על זה נאמר בזמן זה בפרט, שההנהגה היא באופן של מבדיל בין מקדשי שמו, לבין האחרים.

ד יסודות בענין יסוד העפר עצבות

י"ג סיון התשפ"א #12675

שאלה: שלום כבוד הרב!

אני ראשית רוצה להודות לכם על כל הכלים הנפלאים שאתם מורידים לעולם, ובפרט על כל התועלת העצומה שנצמחה לי מהם באופן אישי.

רציתי לברר כמה דברים בענין השיעורים בסדרה הראשונה שהרב מסר על יסוד העפר במדת העצבות. א. בסוגיית העפר דעפר שהרב אמר שאדם שרואה דבר מלוכלך, ויש לו נטייה לעפר דעפר, הוא נעשה עצוב, והעצה היא לשייר לו מקום נקי ומאיר, ולהסתכל באותו דבר עד שהוא מרגיש שהנפש נרגעת, והרב אמר לא הסתכלות בעלמא, אלא מבט של חיבור וריכוז, ולמקד את ראייתו, ולהתחבר לאותו מקום של בהירות, האם אפשר להסביר יותר, למה הרב התכוון 1. לא הסתכלות בעלמא? 2. אלא מבט של חיבור וריכוז? 3. ולהתחבר לאותו מקום של בהירות? ב. בסוגיית המים דעפר שהרב אמר שענינו תאוה לדבר גס ועב, שהאכילה שלו נובעת בעומק ממקום של נטייה לכבדות, וזה מתחלק לשני חלקים, האחד בנטייה למאכלים כבדים, והשני נטייה לאכול עד מקום של כבדות, והרב לא ביאר שם איך זה מתחבר לענין העצבות, 1. האם כוונת הדברים, שלאחר שהוא מרגיש כבדות, הרגשת הכבדות מביאה אותו לעצבות, ואם לא אז איך מגיעה העצבות?

ג. ובאותה הסוגיה הרב אמר שיש בן אדם שאוכל לשובע נפשו, מעיקרא הוא משער לעצמו כמה שהוא צריך לאכול, וזה בערך שיעור מאכלו, אבל בן אדם שאוכל לפי צורך גופו, לפי מה שהוא מרגיש, ובוה יש שני הרגשות, הרגשה של שובע והרגשה של כבדות, למה הרב התכוון אדם שאוכל לשובע נפשו, 1. האם הכוונה לצורך קיומו, ואם כן איך ישער זאת, ואם לא למה הכוונה? 2. ועוד האם האדם לא צריך לאכול לצורך גופו, עד שירגיש שהוא שבע?

ד. בסוגיית הרוח דעפר שהרב אמר שענינו יאוש, מחמת הרוח שנחלשה או נעלמה, שזה שליטת העפר על הרוח, והרב אמר שהעצה לחפש איפה הנקודה הכי חזקה שהוא מוצא בה תקווה בתחום אחר לגמרי, ובאותה הנקודה להגביר את אותה תקווה, וכשהוא מרגיש שהוא הגדיל את חלקי התקווה בנקודה העיקרית, ולאחר מכן בעוד נקודות, עכשיו הוא צריך לחזור ולעורר את התקווה גם כאן, והרב הוסיף ואמר שהעבודה כאן היא לעורר את התקווה בכוחות הנפש הבהמית, ולא הבנתי 1. אם התקווה היא לא בה', אז מכח מה יש לו תקווה? 2. ואם הכוונה לתקווה מצד האמונה בכוחות שה' נתן לו והוא יכול להצליח בהם, וכן תקווה באנשים אחרים, אז איך יעורר את התקווה בצורה נכונה שלא יהיה בזה חסרון אמונה, 3. והאם הרב יכול לתת דוגמא לכך תקווה מכוחות הנפש הבהמית, ואיך לעורר אותה?

ה. בסוגיית האש דעפר שהרב אמר שענינו חשכות בנפשו, שהוא יכול להרגיש את זה בעצבות, והוא יכול להרגיש את זה במוחין, שזה כמו ענן על המחשבה שחוסם את הבהירות, ואת הכח לחשוב, והעצה החיצונית היא למקד את הראיה שלו בנר עד שהוא מרגיש שהנפש מאירה, ולא הסתכלות בעלמא אלא לקלוט ולקבל את אותה הארה, שהרב אמר למקד את הראיה שלו חזק מאד בנפש, 1. מה הכוונה למקד את הראיה חזק מאד בנפש? 2. ועוד מה הכוונה לא הסתכלות בעלמא אלא לקלוט ולקבל את ההארה?

ובעצה הפנימית הרב אמר לחזור לנקודות הפשוטות שכן מאירות ובהירות אצלו, אפילו לחזור לא' ב', וכאשר הוא יחזור אליהם באופן פנימי ועמוק, הוא לאט לאט ירגיש שהוא חוזר למקום המאיר שבנפש, לנקודות הפשוטות ולאט לאט להרחיב אותם, ועד שהוא מגיע למקום החשכות, ומכח כך הוא מושך את אותה הארה להמשך של הדברים, ולאחר מכן שהוא יחזור למקום החשון, הוא יראה שזה יאיר לו יותר, 1. מה הכוונה פנימי ועמוק? 2. ואיך אפשר לחזור אפילו לא' ב' ממקום פנימי ועמוק? 3. ועוד מה החילוק כאן בין פנימי לעמוק?

תשובה: א. בגדרי ההלכה יש גדר של ראייה, "ראיה בעלמא" (ב"מ, ב, ע"א). ויש גדר של הסתכלות, כגון מה שנאמר שאסור להסתכל בקשת, ועוד. וזהו הסתכלות מלשון שכל, התבוננות. ויש שהסתכלות מכח חכמה, הנקראת ראייה. ומכח בינה - נקראת הסתכלות. ומכח דעת, זהו חיבור, בחינת עוף ראה שמוליד ע"י ראייה זו.

ב. זה בעיקר מביא לעצלות, כי עיקר הכבדות נגלה בעצלות. אולם גם כן מביא לעצבות, כי הכבדות מביאה לחוסר תנועה, וחוסר תנועה מביא לעצבות, היפך השמח שתנועתו קלה, מקפץ ורוקד.

ג. יש צורך קיום, ויש הרגשת "שובע". וכבר כתב הרמב"ם, שלא יאכל האדם כדי כדי שביעתו, אלא ישייר שלישי, כי צורך שיעור הקיום הוא פחות מהרגשת השובע.

ד. יש תקוה שלמה ואמיתית, והיא תקוה לה'. אולם בנפש הבהמית יש תקוה תחתונה (נפולה), תקוה להצלחה ע"י כח עצמו או ע"י זולתו מן הנבראים.

יש דרך לעורר מיד את התקוה בה', ויש דרך ראשית לעורר את התקוה בתוך מדרגת הנפש הבהמית עצמה, שיש בה כח להצליח מבלי להיכנס לעת עתה מהיכן הכח, שהוא מהקב"ה. כגון אדם שיש בו טבע עקשנות, עליו לחזק את יסוד הגר"א שהעקשן יצליח, מצד בחירתו. ועכשיו אין הכרח לעתה עתה להיכנס לבירור מהיכן יש לו כח עקשנות, ומי חקק טבע זה שהעקשן יצליח.

ה. כנ"ל אות א'. התבוננות באור הנר, והתקשרות נפשית לנר.

יש לחזור למקום "הראשון" בנפש, ושם למד א-ב. הפנימיות עצמה כנודע נחלק לפנימיות וחיזוניות. וזה פנימיות שבפנימיות. ובדקות, עומק נמצא במערכת הדעת, כי יורד ונעשה פנימיות ו"ק, כנודע. וזהו חיבור מכח הדעת, לא רק דעת עליונה במוחין אלא דעת שיורדת לפנימיות המידות.

לימוד ההלכה מתוך אמונה וביטחון (דע את ביטחונך - 3)

י"ג סיון התשפ"א #12674

שאלה: שלום לכבוד הרב,

לאור המצב, ערכתי חשבון נפש אמש וקיבלתי על עצמי אמש להתחזק בלימוד ההלכה. אני לומד את סדרת הרב הנוכרת, ואבקש את כבוד הרב לכתוב עבורי (עבורנו), כיצד נכון ללמוד הלכה מתוך אספקלריה זו. מהו סדר לימוד ההלכה הנכון, ומהם ההרגשים אותם עלי לעורר, וההדגשים להם עלי לשים לב בשעת לימוד ההלכה ולאחר מכן, למעשה, בחיי היום-יום. גם אבקש ללמוד על מה עלי להתפלל קודם לימוד זה/לאורך היום, בתקוה שאזכה לקיים את הדברים.

יישר כוח גדול לרב, עליו ניתן להליץ 'תורתנו מגן לנו - היא מאירת עיננו'.

תשובה: לברר בכל ענין מהו ההלכה, כלומר מהו רצון ה' הנגלה בלבוש של הלכה, ולהכיר שרק רצון ה' שולט ומנהיג הכל, שעל שם כן נקראת הלכה, מלשון הליכות עולם לו, כנודע, דרכי ההליכה וההנהגה של הקב"ה.

למה החסידים מתפללים אחר

י"ג סיון התשפ"א #12671

שאלה: מהו עומק השיטות של אדמורי"ם שאינם מקפידים על זמן תפילה? לפלא הוא בעיני שיש צדיקים מדקדקים בדין והם עובדי ה' גדולים, אבל מתפללים הרבה אחר, לא רק לפעמים נדירים אלא כדבר לכתחילה. כיון שיש חיוב לדון לכף זכות את הצדיק, האם יש הסבר פנימי בהנהגה כזו?

תשובה: דין אונס, שלא הכינו נפשם וגופם לנפש וגוף נקי לתפילה! והשורש הפנימי שהם משורש דן או ניצוץ מכך, שהוא מאסף לכל המחנות, ולכך משמים הם אנוסים להתפלל מאוחר! כל זה רק מדין לימוד זכות, ולא על מנת לעשות כן!

על האסון במירון

י"ג סיון התשפ"א #12669

שאלה: האם הצילום של חזיונות דקדושה במירון ע"י מכשיר חכם ואינטרנט הפך את כל האור שמה לחושך, והחושך שמגיע שמה היה מחמת אורות אלו שנתהפכו לחושך ע"י הצילום שע"י כלים הטמאים?

תשובה: האור נשאר אור, אולם למי שמצורף אליו ע"י כלים אלו נעשה חושך, כמו שנאמר בחושך מצרים, שלכל בני ישראל היה אור במושבתם, חושך לזה ואור לזה.

אמונה וביטחון

י"ג סיון התשפ"א #12667

שאלה: שלום וברכה

רציתי לשאול שאלה יסודית בענייני אמונה.

באסון הנוראי במירון, אומרים שכבר התרעו כמה פעמים על הסכנות שם ובפרט המקום הספיציפי בו אירע האסון, והדבר היה צפוי רח"ל.

כולנו מאמינים בני מאמינים שהשי"ת יכל למנוע את האסון כמו שב"ה במשך שנים לא אירע כלום, והכל בגזירת עליון, אך השאלה שלי היא כזו.

הנה ההגיון נותן שיש אחראים על המקום, על האירוע על הביטחון, וכו' וכו', וייתכן שמאן דהו היה אמור לטפל בזה ומסיבה כלשהיא או ללא סיבה כלשהיא לא טיפל בזה,

יש שטענו שכיון שאנו מאמינים שהכל משמים ואדרבא שזכו להיפטר במקום הקדוש הזה מתוך דביקות וקבלת עומ"ש וכו' וכו' אין מקום לתבוע מישוהו (כמובן לדאוג שלא יהא אסונות) אבל לתבוע מישוהו זה חיסרון באמונה.

ואני עומד ושואל האמנם זו השקפת התורה?

אנקוט דוגמא: אם היה בא לפני יהודי ניצול שואה, היטלר יש"ו, ואותו אחד ראה במו עיניו את החייתיות והאכזריות שרצח בדם קר את בני משפחתו, והנה כולנו מאמינים שהכל היה בגזירת עליון, האם לא היה קם עליו לרוצחו (בא נניח שבכל אופן הוא לא יוכל להמשיך בפשעיו כגון שיישב בכלא, אך יש לו אפשרות לרוצחו בתור נקמה), האם העונש שמגיע לו זה חיסרון באמונה?

נכון שזה דוגמא קיצונית, דוגמא יותר עדינה, אדם עשה עבירת תנועה כגון שנסע רוורס במקום האסור ופגע בילד והרגו, הוא השתדל לשים לב אך לא ראה, בא נניח שיותר הוא ודאי לא יעשה זאת, האם זה חיסרון באמונה לתבוע אותו על מעשיו שעשה מעשה האסור ובגלל זה עשה נזק, האם זה סותר לאמונה שאם הילד לא היה צריך להיהרג הוא לא היה נהרג.

מה יאמרו, כאן הוא עשה מעשה ב'קום ועשה' שלא כדין אבל במירון זה היה ב'שב ואל תעשה', נביא דוגמא, אדם נסע בהסעה, הנהג לא החליף בלמים כפי הנצרך ובירידות תלולות הוא לא הצליח לבלום וקרה ח"ו אסון, האם זה חיסרון באמונה לתבוע אותו שלא עשה את ההשתדלות הנצרכת לביטחון הנוסעים, זה ממש דומה לכאן, היו אנשים שלכאן היו אמורים לדאוג לשלום הבאים לציון והם פשעו ולא דאגו לכך, האם זה חיסרון באמונה לתבוע ולהעמיד אותם לדין על שפשעו בחיי ציבור???

בחזו"א אמונה וביטחון פ"ג ט"ו אחר שביאר שהמוסר כפוף להלכה וכו', כתב "ואמנם אם רעהו עושה רשע שלא במשפט יתכן שעליו נאמר מגלגלין חוב ע"י חייב ונעשה שליח להטות העונש שנוגר על רעהו על ידו, אכן בעת שעושה ע"פ התורה

י"ט שו"ת פרשת בהעלותך תשפ"א

אין זה בכלל שליחות רע כלל וכו'
האם זה לא ממש המקרה הזה שמדובר בחיי אדם.

תשובה: כל שזהו יועיל לתיקון העתיד יש לעסוק בכך. חיפוש בעבר לשם עבר, אין בו כל תועלת. ואסור לנקום את העבר
זולת היתר שהתירה תורה לגואל הדם. אולם זולת זה ח"ו לקום עליו לרוצחו נפש, אם אינו מועיל להצלה מידית עכשיו.

כן! האמונה אומרת שאין לי עסק עם מי שעשה בפועל את הדבר, אע"פ שמגלגלין חובה ע"י חייב, אולם זה אינו נוגע לי
כלל, ובעבור הנפגע כל יחסו לקב"ה. זולת באופן שיש תביעת ממון, או במקום שיש לו זכות תערומת ממונית,
כמ"ש בהאמונין בב"מ. וכיסוד הגרי"ס, שגם תערומת זו זכות ממון.

יש לחזור ולחַדד את סוגיית האמונה בבהירותה, ולעסוק בנפש רק עם הקב"ה.

ערבים

י"ג סיון התשפ"א #12666

שאלה: בעקבות המאורעות עם הערבים לא כדי לארגן חבורת אנשים שמגינים על כבודם של היהודים ולהרביץ להם מה
דעת הרב?

תשובה: ח"ו ח"ו. רק לנסות לשמור כראוי. הסתכלות זו היא דעה זרה.

אדמיין את המילים כשאני אומר אותן

י"ד סיון התשפ"א #12664

שאלה: שלום לרב שליט"א ותודה רבה על כל השיעורים והספרים.
שכשאני באמצע תפילת העמידה, ואני מוצא את הכוונה שלי לא חזק, אם אני עוצם את עיני ואדמיין את המילים במחשבה
שלי כשאני אומר אותן, זה עוזר לי להתמקד בהרבה יותר. זה עוזר לי להתמקד במשמעות המילים, וגורם לי להרגיש
מחובר למה שאני אומר.
א. האם מותר לעשות זאת?
ב. האם הספרים מדברים על זה? אם כן, האם הרב שליט"א יכול לכתוב כמה מילים על העבודה הזו?
ג. האם זה נכון לעשות?
תודה להרב שליט"א, ויהי כל היהודים שותפים לבשורות טובות בלבד.

תשובה: א. כן.

ב. כן. ציור האותיות שורשו בציור שם הוי"ה לנגד עיניו. העלאת הדיבור מפה לעיניים, בבחינת "רואים את הקולות" שהיה
במתן תורה.

ג. מצוין! אולם לפי כחך ולאן עם רוגע ופשיטות.

מבט הפנימי מבט של הויה

י"ג סיון התשפ"א #12663

שאלה: המשך שאלה 12540

תודה רבה לרב שהשקיע ופרט לי בתשובה האחרונה קיבלתי בהירות גודלה מאוד ממנה!

- אחרי הסדר שהרב עשה לי אשמח לחידוד בכמה נקודות קטנות
- א. הרב אמר לי שתפיסת ה'3 וה'7 גבוהה מתפיסת ה'10 אך הרב כתב לי בתשובה האחרונה שמצד המבט הפנימי מבט של הויה כל גילוי הבריאה הם גילויים של הויה ומבט תחתון זה גילוי הויה רק בשורש ולמטה גילוי ענפים, על פניו זה נראה לי כמו סתירה, הרב יכול לעשות לי סדר בנקודה זו?
- ב. הרב כתב לי שגילוי של י"ג זה הצטרפות עליון לתחתון כלומר הארה רחבה יותר בתחתון, בעוד ב'3 ו'7 זה עליית תחתון לעליון וגילוי עולם ביחס לעצמו זה תפיסת ה'10, הרב יכול להסביר לי בהקשר הזה מה הכוונה של גילוי הי"ג מה שונה הארה יותר רחבה בתחתון מאשר תפיסת ה'10, אני מניח שבי"ג לא נרגש שיש הויה עליון ותחתון אלא הם מתאחדים אז מה ההבדל בין 13 ל'10, אשמח ממש לפירוט פה כמה שניתן ואם הרב יוכל לתת לי דוגמא דומה לסגנון שכתב לי שדוד המלך הוא לבוש למלכות ה' וזה שילוב של הויה עליון ותחתון ב'3 ו'7 זה ממש יועיל
- ג. ראיתי שהיה דילוג ולא קיבלתי תשובה לסעיף הזה אז אשאל שוב:
אני חשבתי עד עכשיו שעצם זה לא המוחין אלא זה עצם הנפש שכך אני מכיר את הנפש לאחר שלילת כל ההתראויות, אבל מדברי הרב אני מבין שכשמדברים בספרים על עצם הנפש מדובר על עצם המוחין, האם הבנתי נכון? או שאם אני שולל חושים אז אני מכיר את המוחין ואם אני שולל את כל כוחות הנפש אני מגיע לעצם הנפש?
- ד. הרב כתב לי "יותר על כן יש עצימת עין השכל העליון והתכללותו במקורו" האם המקור שלו הוא עצם הנפש ואם לא מה מקורו?
- ה. אם אני מבין נכון שתפיסת ה'3 ו'7 גבוהה מה'10 אז הסדר כדי שאדם יעלה לעולם העליון הוא להתחיל מגילוי הויה וזו למעלה מטעם ודעת (כי אין מוחין) הוא מגלה במידות שלו את הויה העליון, האם אני צודק?
- ו. אני יכול להבין שאין מוחין וכל המידות פועלות למעלה מטעם ודעת אבל איך יכול להיות בתפיסת ה'3 וה'7 שאין רצון ויש התכללות של הויה אמונה תענוג בחסד או בדעת, הרי הרצון הוא זה שמריץ את המידות איך אדם פועל ונע בלי רצון? אשמח שתשובת הרב פה יותר תכוון לשפה של נפש איך הנפש מתראה ונעה בצורה כזו
- ז. בתפיסת גילוי ההויה בכללות יש הסתר וגילוי, הסתר בעבירות וגילוי במצוות, אבל מצד שני אני שומע את הרב אומר שמצוות הם גילוי ועבירות הם דימיון שהם גם סוג של גילוי של ההויה אז מה נכון? הבנתי היא והרב ידייק אותי שמדובר ב'2 עולמות, בעולם אחד העבירה היא הסתר ובעולם אחר גילוי העבירה נתפס כדימיון, ואם כך מה עליון/פנימי יותר דימיון של הויה או הסתר?
- ח. ראיתי בכמה מקומות שהרב מדבר על הבלתי מושג העצמי, האם הנקודה הבלתי מושגת בעצם היא הויה או עצמות? הבנתי עד כה שמדובר על עצמות כי אני שולל את ההשגה אבל אשמח לראות שכוונתי נכון

תודה המון על ההשקעה!

תשובה: א. בתוך אותו עולם כולו הויה. וזהו שלמותו בערך לעצמו, גילוי הויה שלם. אולם בערך לעולם העליון, דייקא הפיכתו מהויה ללבוש זהו שלמותו.

ב. עשר, גילוי העולם עצמו. י"ג זהו גילוי של "שורש" העולם התחתון בעליון. ובלשון קבלה, גילוי כיצד צורת האדם של התחתון, בן, שורשו "ברגלי" העליון באב והאם, בבחינת ברא כרעא דאבוה, ועובר ירך אמו. צירוף רגלי העליון לקומת צורת אדם של תחתון.

ג. עצם הוא לשון עצימת עיניים, או למעלה מכך עצימת המחשבה, שהוא שורש החושים, ראה, שמיעה, ריח, דיבור. אולם עצם הוא לא ההויה. הויה למעלה מעצם. ובדקות, מוחין, למעלה מכך עצם, אין, עצימת המוחין, ולמעלה מכך היש האמיתי - הויה.

ד. מקורו "הויה" הנפש, עצם למטה מהויה. הוא ממוצע בין תחתון לעליון, בין מוחין להויה. עצימת התחתון.

ה. הסדר, עשר, אח"כ י"ג, צירוף עליון לתחתון, צירוף שורש התחתון בעליון. ואח"כ גילוי ג-ז.

ו. רצון, רצ-ון, הקטנת הרץ, ו-ן בלשון הקודש הקטנה. כאשר נגלה ג' עליונים והתחתון לבוש, זה תנועה שלמה ולא תנועה מוקטנת, וזהו סוד הידיעה שלמעלה מן הבחירה. הבחירה - רצון. הידיעה - תנועה עצמית מהירה.

ז. יש מבט של "הסתרה", ז' שמות שיש ליצה"ר, כמ"ש בסוכה (נב, ע"א). וזהו כנגד מדרגת ז' תחתונות, ומדרגה שמינית שנקרא "דמיון", כמ"ש ר' נחמן מברסלב. ויש מהלך שהוא היפך הויה, ומצד כך זהו "העדר", כמ"ש המהר"ל פעמים רבות, שלכך נקרא גיהנם צלמות, צל-מות, העדר.

ח. האי השגה זהו עצם, עצימה, שלילת השגה, אולם מהו הלא מושג, זהו ההויה.

חינוך ילדים לעבודת השם

ז' סיון התשפ"א #12657

שאלה: שלום הרב

א. מאיזה גיל כובשים לילד כיפה

האם אפשר מתחת לגיל 3?

ב. האם נכון לברך עם ילד, ברכות על המאכלים לפני גיל שנתיים? (כמובן ללא שם ומלכות)

תשובה: א. הדבר תלוי במנהגים, יש שנהגו מיום לידתו, ויש שנהגו מן הברית, ויש שנהגו מגיל שלוש.

ב. כן.

יעזור לי להכיר את נפשי על ידי הדרכה

י"ד סיון התשפ"א #12656

שאלה: אשמח אם הרב יעזור לי להכיר את נפשי על ידי הדרכה

תודה רבה

תשובה: ניתן ללמוד את הספרים ולשאול שאלות פרטיות מדויקות



5663 שיעורים במערכת

שיעורי מורנו הרב שליט"א מופיעים ב"קול הלשון"

ישראל 073.295.1245 | USA 718.521.5231



שאלות בכל תחומי החיים בכלל והכרת הנפש בפרט

יתקבלו בברכה במערכת השו"ת ויועברו למורנו הרב שליט"א

הכתובת לשליחת שאלות: rav@bilvavi.net

או בפקס: 03-548-0529

[בשליחת שאלה בפקס, במספר הפקס שאליו תוחזר התשובה,

נא לציין מספר פקס שזמין תמיד, או את מספר התא-הקולי של הפקס]

לברורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה" ניתן לפנות לנייד 052.763.8588

או לדוא"ל: info@bilvavi.net

שיעורים שבועי

אנציקלופדיה מחשבה

חולון יום ד' 20:30

משפ' אליאס

רח' קדמן 4

לפרטים 050.418.0306

אנציקלופדיה עבודת ה'

ירושלים - יום ג' 20:30 בדיוק

ישיבה ראשית חכמה

רח' בן ציון אטון 8 הר חוצבים

לפרטים 052.765.1571